

Stk. 3. Landvæsensrettens møde må dog ikke hæves før efter forløbet af en time efter den bestemte tid. Først herefter bliver vedkommende, der ikke er mødt, at anse som udebleven.

Stk. 4. For så vidt parterne møder, har landvæsensretten at prøve forlig. De indgåede forlig skal underskrives af parterne og indføres i protokollen.

Stk. 5. Forlig, indgåede for en landvæsensret, har samme gyldighed og kraft som en kendelse.

Stk. 6. Parterne kan forlange, at forlig, der ikke er indgået for en landvæsensret, tilføres protokollen for den landvæsensret, som skulle have behandlet sagen i første instans, såfremt forliget indeholder de fornødne bestemmelser om de forhold, hvormed der i det foreliggende tilfælde skal være truffet afgørelse. Formanden drager omsorg for, at tilførslen foretages, og forliget har derefter retsvirkning som forlig, der er indgået for en landvæsensret.

V. Tilvejebringelse af oplysninger

§ 28. Landvæsensrettens formand skal vejlede parterne og opfordre dem til at afgive de erklæringer og fremskaffe de oplysninger, som må anses nødvendige til sagens påkendelse. Landvæsensretten kan modtage forklaringer af de personer, som i sådant øjemed fremstilles af parterne, ligesom retten kan afhøre andre personer, som er til stede, og som er villige til at afgive forklaring, eller som efter rettens indbydelse kommer til stede.

Stk. 2. Forudsætter sagens oplysning fremlægelse af dokumenter, der af vedkommende part eller tredjemand hævdes at indeholde forretningshemmeligheder, hvis offentliggørelse vil kunne skade ham eller pådrage ham udgifter eller betydelig ulejlighed, kan landvæsensrettens formand bestemme, at dokumenterne alene skal være til rådighed for rettens medlemmer, den teknisk sagkyndige og vedkommende kommune.

§ 29. Landvæsensnævnet kan, når nogen af parterne begærer det, bevilge udsættelse til for domstolene af føre vidner til oplysning i sagen, ligesom nævnet i sager, som behandles efter begæring af en offentlig myndighed, kan forlange vidneførsel foretaget ved domstolene.

Stk. 2. Vidneførsel eller optagelse af syn og skøn til brug for en landvæsenskommission eller overlandvæsenskommission kan foregå for

kommissionen selv. Bestemmelser herom træffes af kommissionens formand. Reglerne i lov om rettens pleje finder tilsvarende anvendelse.

§ 30. Udfordres til sagens oplysning optagelse af kort, opmålinger, nivellementer, overslag eller deslige, og ingen af parterne er villige til at drage omsorg derfor, kan retten bestemme, hvem af parterne det påhviler at tilvejebringe de manglende oplysninger, samt om retten vil fremskaffe disse oplysninger for vedkommende parts regning eller pålægge ham selv at fremskaffe disse oplysninger med tilkendegivelse af, at undladelse af at efterkomme opfordringen vil kunne medføre, at retten enten hæver sagen eller undlader at tage hensyn til hans påstand.

§ 31. Ud over de tilfælde, hvor landvæsensretten i henhold til særlig lovbestemmelse skal benytte sagkyndig medhjælp, bliver der at tilkalde en sagkyndig, når rekvirenten forlanger det, eller det ønskes af landvæsensretten. Den sagkyndige har efter landvæsensrettens anmodning at udtale sig mundtligt eller skriftligt om de spørgsmål, hvormed hans erklæring ønskes. Han skal endvidere deltage i behandlingen af sagen, men ikke i dennes afgørelse.

Stk. 2. Landvæsensretten kan endvidere anmode andre sagkyndige om at afgive erklæring eller eventuelt tilkalde dem. Landvæsensretten kan, hvis en af parterne eller den sagkyndige fremsætter begæring derom, bestemme, at den sagkyndiges medvirken skal finde sted efter retsplejelovens regler om syn og skøn. I sager om erstatning skal parterne have lejlighed til, forinden sagen optages til afgørelse, at gøre sig bekendt med og udtale sig om de erklæringer, der er afgivet af den sagkyndige.

Stk. 3. På områder, hvor der af et ministerium er udarbejdet lister over sagkyndige, skal disse benyttes.

VI. Kendelse

§ 32. Når sagen anses tilstrækkeligt forhandlet, optager retten den til påkendelse. Dersom retten imidlertid, efter at sagen er optaget, finder grund til at søge yderligere oplysninger tilvejebragt, kan den foretage sagen påny, hvilket også skal ske, hvis der ved sagens påklage og behandling er formelle mangler, som ved en fornyet behandling kan afhjælpes.

Stk. 2. Kendelsen kan gå ud på at afvise eller hæve sagen eller påkende sagen i realiteten.